

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 24 октомври 2003 година

относно някои спешни мерки за предотвратяване разпространението в
Общността на *Diabrotica virgifera* Le Conte

(нотифицирано под номер C(2003) 3880)

(2003/766/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно предпазни мерки срещу внасянето в Общността на вредители по растенията или растителните продукти и тяхното разпространение в Общността¹, последно изменена с Директива 2003/47/ЕО², и по-специално член 16, параграф 3, третото изречение от нея,

като има предвид, че:

(1) През 2002 г. Франция и Австрия за първи път информираха останалите държави-членки и Комисията за огнище на *Diabrotica virgifera* Le Conte (понастоящем наричани “вредителите”) на своя територия и за мерките, които са взели за борба с тях.

(2) През 2002 г. бяха извършени наблюдения на зони в Италия, в които вече са проникнали тези вредители, и по-специално площите засети с монокултура на царевица, както и в пунктовете, от които съществува потенциална възможност за внасянето на вредителите, като летища и митнически пунктове. Очевидно мерките за ликвидиране, които бяха взети в района на Veneto се оказаха ефективни за ограничаване разпространението на вредителите и равнището на популацията им спадна; в различни провинции в Lombardia и Piemonte бяха уловени много зрели организми, а в района на Friuli-Venezia Giulia за първи път бяха отчетени огнища на тези вредители.

(3) Едно наскоро проведено изследване в Общността относно възможността за установяване на вредителите на територията на Общността показва, че в Общността са налице основните фактори за заселването им, като хранителни и климатични условия.

¹ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1.

² ОВ L 138, 5.6.2003 г., стр. 47.

(4) Освен това, от това проучване стана ясно, че тези вредители и тяхното вредно въздействие могат да се окажат въпрос от голяма значимост за здравето на растенията в Общността и по-специално при производството на царевица поради вероятността от големи икономически загуби, повишената зависимост от инсектициди и предизвикателството да се намери алтернативен посев за царевица в рамките на същия затворен кръг.

(5) Директива 2000/29/ЕО забранява въвеждането и разпространението на територията на Общността само на вредителя. Въпреки това, в Общността не са определени мерки, които следва да се предприемат при регистрирането на нови огнища в свободните зони на държавите-членки, както и когато наличието на вредителите бъде отчетено в ранен стадий на развитие на тяхната популация. Следователно следва да бъдат определени такива мерки, които целят ликвидиране на вредителите в рамките на един разумен период от време.

(6) Тези мерки следва да включват общо наблюдение за наличието на вредителите в държавите-членки.

(7) Тези мерки следва да се прилагат за контролиране на разпространението на вредителите на територията на Общността, за промяна на границите на демаркационните зони, за движението на растения-гостоприемници, почва и техника, които са носители на заразата, както и за редуване на културите в демаркационните зони.

(8) Уместно е резултатите от прилагането на тези мерки да бъдат непрекъснато анализирани, като в светлината на заключенията от тези анализи бъдат набелязани възможни последващи мерки.

(9) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по здравето на растенията,

РЕШИ:

Член 1

Държавите-членки гарантират, че всяко съмнение за наличие или потвърдено наличие на *Diabrotica virgifera* le Conte, наричан по-нататък “вредител”, е докладвано пред техните отговорни официални органи, по смисъла на Директива 2000/29/ЕО.

Член 2

1. Държавите-членки ежегодно провеждат официални изследвания за наличието на вредителите в зоните от тяхната територия, в които се отглежда царевица.

2. Без да накърнява член 16, параграф 1 от Директива 2000/29/ЕО, до 31 декември всяка година Комисията и останалите държави-членки следва да бъдат нотифицирани за резултатите от изследванията предвидени по силата на параграф 1.

Член 3

1. Когато резултатите от изследванията, посочени в член 2 потвърждават наличието на вредителите в дадена зона, за която допреди е било известно, че е била свободна от вредители, държавите-членки определят демаркационни зони, които включват следните части:

а) една фокусна зона около мястото където е бил хванат вредителя, в радиус най-малко от 1 км, и

б) една защитна зона около фокусната зона, с радиус най-малко 5 км.

Освен това държавите-членки могат също така да определят и буферни зони около фокусната и защитната зона.

2. Точното определяне на границите на площта на цитираните в параграф 1 зони се основава на разумни научни принципи, биологичните особености на вредителите, равнището на инвазията, както и на конкретната продуктивна система на растенията-гостоприемници на вредителите в съответната държава-членка.

3. Когато наличието на вредителите е потвърдено в друг участък, различен от мястото където първоначално е бил хванат вредителя, разположено във фокусната зона, определянето на демаркационната зона граници следва да бъдат съответно променени.

4. Когато в продължение на две години след последната година, в която е било отчетено наличие на вредители, не бъде отчетено наличие на нови вредители, демаркационните зони се отменят и мерките за ликвидирането им, посочени в член 4, не е необходимо да продължат да се прилагат.

5. Държавите-членки уведомяват останалите държави-членки и Комисията за площта на зоните, посочени в параграф 1, като за целта предоставят карти в подходящ мащаб.

Член 4

1. Държавите-членки следят за наличието на вредителя във всеки от участъците на демаркационните зони, като за целта използват подходящи капани с полови феромони, които се подреждат под формата на решетка и редовно се проверяват. Видът и броят на капаните, както и методът на улавяне, които следва да бъдат

използвани са съобразени с местните условия и характеристиките на демаркационните зони.

2. В допълнение към разпоредбите на параграф 1, държавите-членки гарантират, че във фокусните зони:

а) няма движение на свежи растения от вида *Zea mais* L., или на свежи части от тези растения извън рамките на тази зона в периода на годината между датите на появата на вредителя, определени на базата на биологичните особености на вредителя, броя на уловените вредители и преобладаващите климатични условия в съответната държава-членка, за да се гарантира, че няма разпространение на вредителите;

б) няма движение на почва в засадените с царевица площи от вътрешността на фокусната зона в посока извън нея;

в) да не се извършва събиране на царевицата в периода на годината между датите на появата на вредителя, определени на базата на биологичните особености на вредителя, броя на уловените вредители и преобладаващите климатични условия в съответната държава-членка, за да гарантира, че няма разпространение на вредителите;

г) да се извършва редуване на културите на площите, които се засаждат с царевица, като те се засяват с царевица само един път на три последователни години, или царевица да не се отглежда в продължение на две години след последната година, в която е отчетено наличие на вредителя в цялата фокусна зона;

д) да се извърши подходящо третиране на вредителя на площите засети с царевица до края на периода на снасяне на яйца в годината, в която е отчетено наличието му и следващата година;

е) селскостопанската техника, използвана за обработка на площите, засети с царевица е почиствана от пръстта и растителните остатъци преди напускане на зоната;

ж) самораслите царевични растения са изхвърляни в зони, в които не се отглежда царевица.

3. В допълнение към разпоредбите, предвидени по силата на параграф 1, държавите-членки следва да гарантират, че най-малко във фокусните зони:

а) се осъществява редуване на културите, като площите се засяват с царевица само един път през две последователни години; или

б) се извършва подходяща обработка срещу вредителя на площите засети с царевица в годината, в която е отчетено наличието му и през следващата година.

4. В допълнение към разпоредбите, предвидени по силата на параграф 1 държавите-членки могат да установят редуването на културите да се извършва и в буферните зони, като площите се засяват с царевица само един път на две последователни години.

Член 5

В срок до 31 декември всяка година държавите-членки предоставят на Комисията и на останалите държави-членки информацията относно:

- площта на зоните, посочени в член 3, параграф 5,
- периодите и датите, определени в член 4, параграф 2, букви а) и в),
- обработка, извършена съгласно член 4, параграф 2, буква д) и член 4, параграф 3, буква б).

Член 6

Най-късно до 1 декември 2003 г. държавите-членки следва да адаптират мерките, които са предприели с оглед предотвратяване разпространението на вредителя, така че те да бъдат съобразени с разпоредбите, предвидени в настоящото решение, след което следва да уведомят Комисията за адаптираните мерки.

Член 7

Комисията следва да преразгледа действието на настоящото решение до 28 февруари 2005 г. и до 28 февруари на всяка следваща година.

Член 8

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 24 октомври 2003 година.

За Комисията:

David BYRNE

Член на Комисията